

• E.T. Seton: Protože jsem poznal tryžen žízně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pit i jiní •

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

• Farnost sv. Cyrila a Metoděje •

Pozdrav z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života -

Jan 4,13-15

► [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

• Bratřejovský měsíčník č.

září - 2023

Vychází od března 2003 •

8.9. *Narození Panny Marie*

Již od 5. století se v Jeruzalémě slaví 8.9. jako mariánský svátek, v ten den byla v lokalitě, označené tradicí jako místo narození Panny Marie, posvěcena bazilika. Od sedmého století se 8.9. slaví přímo jako svátek Narození Panny Marie.

Mít za Matku Pannu Marii je obrovský dar. Ona je průzračnou v lásce Boží. Myslím na dnešní mládež vyrůstající v prostředí přesycenými obrazy, které nabízejí falešné vzory štěstí. Chlapci i děvčata jsou ohrožováni ztrátou naděje, protože se nezřídka stávají sirotky pravé lásky, která naplňuje život smyslem a radostí. Toto téma bylo blízké mému předchůdci Janu Pavlu II., který často předkládal dnešním mladým lidem Pannu Marii jako Matku krásné lásky. Nemálo zkušeností ukazuje, že mladí lidé, a dokonce i děti, jsou snadnými oběťmi pokřivené lásky. Jsou podváděni bezohledností dospělých, kteří lžou sami sobě i jim, a vtahují je do slepých uliček konzumní mentality. I té nejposvátnější skutečnosti jako lidské

tělo - chrám Boha lásky a života, se tak stávají předmětem konzumu a to stále častěji, ještě dřív, než dospějí. Jak smutné je, když mladí lidé ztratí schopnost úžasu, půvabu těch nejkrásnějších citů, úcty k tělu. Vždyť v těle se nám odhaluje bezedné tajemství lidské osoby.

/ Papež Benedikt XVI.

28.9.- svatý Václav

28. září slavíme státní svátek na počest knížete a hlavního ochránce české země, *svatého Václava*. Ke svatému Václavovi se náš národ obrací s prosbami o přímluvu, neboť byl moudrým a laskavým panovníkem naší země. Žil svůj život ve víře v Ježíše a snažil

se zlo přemáhat dobrem.

Svatý Václav se narodil v 10. století jako syn přemyslovského knížete Vratislava v Praze. O malého Václava se často starala jeho babička Ludmila. Vyprávěla mu všechno, co znala o Pánu Bohu, o jeho dobrotě a lásce a učila ho pokoře před ním. Jako mladý se Václav učil bojovat a zakrátko jezdil na různá vojenská tažení.

Václav byl znám pro svou mírnost, poctivost i zbožnost. Mnozí to ale považovali za zbabělost. Jeho bratru Boleslavovi byl Václav trnem v oku. Vymyslel tedy plán, jak se ho zbavit a usednout sám na knížecí stolec. Pozval ho k sobě na vlastní tvrz ve Staré Boleslavi a tam ho nechal zavraždit.

Václavovo tělo bylo později převezeno do Prahy a uloženo v kostele sv. Víta a mnoho poutníků a nemocných přicházelo, aby prosilo Václava o přímluvu. A podle legendy byli mnozí uzdraveni.

Pronásledování Antiochovo - 1 Mak 1, 43-67

- čtení ze Starého zákona -

Král vydal pro celou svou říši rozkaz, že všichni musí vytvořit jeden národ a každý že se musí vzdát vlastních obyčejů. Všechny národy se podrobily královi rozkazu. I mnohým z Izraele se líbilo královo náboženství, obětovali modlám a znesvěcovali sobotu. Král poslal po poslech listy do Jeruzaléma a do všech judských měst, aby žili podle cizích ustanovení v zemi, aby jim bylo bráněno přinášet celopaly, oběti a úlitby v Božím chrámě a aby jim bylo bráněno světit soboty a svátky.

A poručil znesvětit svatyni a svatý izraelský lid. Dal nastavět oltářů, chrámů a model, poručil obětovat vepřové maso i nečistá zvířata, nechal děti bez obřizky, přikázal jim, aby poskvřňovali své duše všelijakou nečistotou a ohavností, aby tak zapomněli na zákon a změnili všechny Boží řady. Kdo nebude jednat podle rozkazu krále Antiocha, bude usmrčen. Co bylo řečeno, psal veškerému svému království a ustanovil dozorce nad lidem, aby nutili tak činit. Nařídil obětovat v judských městech. A mnozí z lidu se k nim přidali - ti, kteří odpadli od Pánova zákona - páchali v zemi zlé věci a zahnali izraelský lid do skrýší, kdekoliv mohl nalézt útočiště.

Patnáctého dne měsíce kislef, stého čtyřicátého pátého roku byla postavena na zápalném oltáři pustošící ohavnost a v okolních judských městech zbudovali oltáře. U dveří domů a na ulicích se páliho kadidlo. Knihy Zákona, které našli, roztrhali a pak je hodili do ohně. Když byla u někoho nalezena kniha smlouvy nebo když se někdo řídil podle Zákona, královský rozsudek ho odsoudil na smrt.

Tak jednali podle své moci s izraelským lidem, se všemi, které přistihli v městě, měsíc co měsíc. A dvacátého pátého dne měsíce obětovali na oltáři, který byl nad Božím oltářem. Ženy, které své děti obřezaly, podle rozkazu krále Antiocha usmrtili, dokonce

jejich děti pověsili za krk, plenili jejich domy a zabili ty, kdo vykonali obřizku. Ale mnozí z Izraele se vzmužili a umínili si pevně, že nebudou jíst nečisté pokrmy a raději zemřou, než by se poskvřnili nečistými pokrmy a znesvětili svatou smlouvu - a skutečně zemřeli. Na Izraele vzplál velmi veliký hněv.

Blahopřání

2. září by oslavil 88. narozeniny Josef Zádrapa

od 9.7.1994 trvalý jáhen, zemřel v Kroměříži 26.12.2022

3.září slaví svátek P. Mgr. Gregorz Kotynia

pastorační praxe 12.8.1992 – 1.8.1993

Bože, dej kněžím milosti, které potřebují k svému i našemu posvěcení

Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa - *Benedikt XVI.*

Christus vivit - Kristus žije

/ papež František

Odpovídající prostředí

Ve všech našich institucích musíme podporovat a mnohem více posílit umění srdečného přijímání druhých. Mnozí mladí lidé, kteří přicházejí, se totiž nacházejí v neblahé situaci sirotků. Tím nemám na mysli rodinné konflikty, ale zkušenost, která postihuje stejně děti, mladé lidi i dospělé, matky, otce, syny a dcery. Mnoha sirotkům mezi našimi současníky – *a možná se to týká i nás samých* – by měla společenství jako farnost nebo škola nabídnout možnost zakusit nezištnou lásku a podporu, přijetí a růst.

Mnoho mladých lidí se dnes cítí jako děti, které zklamaly, protože sny jejich rodičů a prarodičů shořely na hranicích nespravedlnosti, sociálního útlaku, situací *zachraň se, kdo můžeš*. Prostě se cítí vykořenění. Jestliže mladí lidé vyrostli ve světě spálenišť,

připadá jim těžké uchovat naživu plamen velikých přání a plánů. Jestliže vyrůstali v poušti, která postrádala smysl, jak mohou mít chuť obětovat se tomu, že budou znovu zasévat? Zkušenost diskontinuity, vykořenění a selhání základních jistot, živená dnešní mediální kulturou, vyvolávají tento hluboký pocit osiření. Musíme na něj odpovědět tím, že budeme vytvářet bratrské a přitažlivé prostředí, ve kterém může člověk žít smysluplný život.

Vytvářet domov znamená v podstatě budovat rodinu, znamená to učit se vnímání, že jsme spojeni s druhými za hranicemi utilitaristických nebo funkčních cílů. V takovém spojení můžeme zakoušet život, který je poněkud lidštější. Vytvářet domov znamená umožnit, aby se proroctví vtělilo a učinilo naše hodiny a dny méně nehostinné, méně lhostejné a méně anonymní. Znamená to budovat vztahy prostými, každodenními gesty, která může konat každý z nás. My všichni přece dobře víme, že domov vyžaduje spolupráci všech. Nikdo nemůže být lhostejný nebo stát stranou, protože každý je kamenem nezbytným pro jeho budování. Proto musíme prosit Pána o milost, abychom se naučili trpělivosti; abychom se naučili vzájemně si odpouštět; abychom se naučili začínat každý den znovu. A kolikrát že máme odpustit a znovu začít? Sedmdesát sedmkrát, kolikrát je to třeba. Vytváření pevných vztahů vyžaduje důvěru, která se každý den živí trpělivostí a odpouštěním. A tak se uskutečňuje zázrak: zakoušíme, že se tu rodí nový člověk; *všichni se tu rodíme znovu, protože vpravdě cítíme Boží náklonnost, díky níž můžeme snít o světě, který je lidštější, a tím také božštější.*

V tomto rámci musíme v našich institucích nabízet mladým lidem vhodná místa, která si mohou zařídit podle sebe a kam mohou svobodně přicházet a odcházet; měla by to být místa, kde se cítí přijímání a kam mohou spontánně zamířit s důvěrou, že tam potkají další mladé lidi – v okamžicích utrpení nebo nudy, ale také když mají radost a chtějí slavit. Něco takového poskytují některá střediska volného času *oratoře* a další centra pro mládež; v mnoha případech nabízejí prostředí, v němž mladí lidé zažívají přátelství, zamilují se, konají setkání, společně pěstují hudbu, volnočasové aktivity a sport a také tam mohou přemýšlet a modlit se díky drobným podporám a různým nabídkám. Tak dochází k nepostradatelnému předávání zvěsti od člověka k člověku, které nemůže nahradit žádný pastorační prostředek nebo plán.

Problém nepřijatých dětí - P. Elias Vella, exorcista

Ken MacColl na základě svých bohatých zkušeností tvrdí, že lidé, trpící mentální anorexií, trpí možná právě tím, že v jejich rodině nebylo přijato dítě, které zemřelo při potratu. Toto tvrzení není Písmo svaté a mohli bychom o něm vést dlouhé diskuse, protože jde jen o teorii, kterou můžeme a nemusíme přijmout.

Je však jisté, že když se v rodině vyskytnou nevyřešené případy smrti, často to působí těm, kdo ještě žijí, problémy. Je to ale krásné, můžeme-li používat eucharistii jako účinný prostředek k řešení problémů zesnulých duší. Jedna věc je jistá. Lidé, kteří zesnuli a ke kterým nás vážou negativní pouta, musí být uzdraveni. Někteří lidé udržují

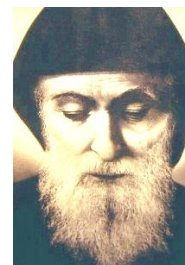

pokoj, v němž bydlel zesnulý člověk, v nezměněném stavu nebo cítí vinu, když nezajdou každý den na hřbitov navštívit hrob. Jistě, musíme si zesnulých vážit, ale nesmíme zapomenout, že jsou s Pánem. Proto by naše jednota s nimi měla být jednotou víry, a ne jednotou, jaká existuje mezi živými lidmi. Jednota by se měla projevovat tím, že přijímáme jejich modlitbu a modlíme se za ně. Když se nám to podaří, můžeme říci, že jsme uzdravení a že jsme milované zesulé odevzdali do rukou Pána.

Ještě bychom na téma propuštění mrtvých mohli hovořit velmi dlouho. Exorcisté a lidé, kteří se modlí za osvobození druhých, mají často různé, dokonce protichůdné zkušenosti, protože teologie, jak jsme již řekli, nemá na všechny zmiňované otázky odpovědi. Myslím, že důvod je jasný. Často se snažíme řešit problémy, které se vztahují k věčnosti, filozoficky, a při tom pracujeme s kategoriemi prostoru a času. Jsme schopni uvažovat jen v čase a prostoru, s ničím jiným nemáme zkušenost. Je ale zbytečné diskutovat o věčnosti, která nezná prostor ani čas, v těchto kategoriích. Proto v této oblasti existuje tak mnoho nevyřešených otázek.

Svatý Šarbel a jeho varování před ďáblem

Nelpěte na Satanovi. Jeho záměrem je zfalšovat Boží obraz ve vaší mysli a srdci a také překroutit jeho obraz ve vašich očích. Chce, abyste špatně pochopili Boha. Lže, překrucuje a klame, když se potřebujete pokořit, snaží se vás vyvýšit a ponižuje vás, když si zasloužíte ocenění. Snaží se vás zadržet, když máte jít, a posouvá vás dopředu, když máte stát, mluvíte skrze něj, když máte být zticha, a mlčíte, když je vaším úkolem mluvit. Snaží se vás přesvědčit, abyste si pospíšili, když potřebujete zpomalit, a zpomalí vás, když potřebujete zrychlit. V každém případě vás chce oklamat.

Ďábel je největší podvodník a padělatel, zákeřný lhář; náš Pán a Učitel ho nazval otcem lži

Ďábel nikdy nepřijde ve své pravé podobě a nebude nás pokoušet jako ošklivé stvoření, dobře ví, co se nám líbí a co nás přitahuje. Šeptá vám do ucha, co rádi slyšíte, ukazuje vám, na co se rádi díváte, dává vám věci, kterých se rádi dotýkáte, a krmí vás tím, co máte nejraději. Když podvodník padělá zlato, nahradí ho něčím velmi podobným, lesklým a žlutým. Podobně ďábel s obrazem Boha – který je Láska – a vezme to, co lidé nazývají láskou, a smísí to s Bohem, který je láska. Instinktivní pocity, vášně, citová pouta, podmanivé návyky slouží ďáblu k tomu, aby oklamal člověka, když hledá Boží pravdu, životodárnou lásku.

Jediným záměrem ďábla je zastavit ty, kteří chodí k Pánu. Snaží se vás zastavit různými způsoby:

- ♦ Vytlačí vás ze zvolené cesty, vymyslí nový cíl, který vás bude přitahovat a ke kterému budete kráčet, díky čemuž sejdete ze správné cesty a ztratíte se.
- ♦ Bude chtít, abyste padli, a tak zastaví vaši cestu. Nastraží pro vás past, do které můžete spadnout.
- ♦ Bude vás tlačít, unavovat a odrazovat, jen abyste se zastavili a začali se vracet. Nejdůležitější pro něj je, že nikdy nedosáhnete svého skutečného cíle.

**První a hlavní zbrání
proti Satanovi je
pravdivost**

Všechno, co shromažďuje a spojuje kolem dobra, pochází od Boha. To, co rozděljuje a odvádí pozornost, pochází od ďábla. Zlý vládne nad lidmi prostřednictvím věcí, které se hromadí v tomto světě. Čím více se jich zbavíte,

tím bezpečnější jste proti nepřátelským útokům, čím více se jich držíte, tím více se necháváte ovlivňovat.

**Člověk,
který se
nyní raduje
z ďábla,
bude jistě
plakat
později**

Na začátku ďábel člověka rozesměje a na konci ho přivede k zoufalství. Pak se pořád směje, že ho vezme do pekla a bude tam pláč a skřípění zubů. Bůh vás může na začátku rozplakat, ale na konci bude vždy radost. Bůh přichází, aby vás naučil kázní, zatímco ďábel přichází, aby vás povzbudil a odvrátil od Pána. Když vám Bůh dá radost, ďábel přijde a nechá vás plakat; Nenechte ho, aby vám lhal. Ďábel nenávidí Boží tvář, nenávidí člověka, který tuto tvář přijímá a chce ji co nejdříve překroutit. Jediný způsob, jak může

Satan překroutit obraz Boha člověku, je zabránit Božimu Duchu, aby v něm působil. Později zůstává v této osobě pouze tvář zvířete. Satanovou touhou je udělat z lidí zvířata bez duše.

**Další
primární
zbrání je
pokora**

Každé slovo pravdy, které vyslovíte je šíp namířený na Zlého a každé upřímné vyznání hříchu je kopím, které ho probodává. Upřímnost a pokora jsou dobrou zpovědí. Vyznejte své hříchy a zabijete zlo v sobě. Ďábel se stará jen o to, aby vás oddělil od Boha. Snaží se vás od Něj odloučit, i když jste s Ním. vzdaluje vás to od pochopení významu slov,

která používáte, modlíte se, a začnete věnovat pozornost slovům samotným. Když uctíváte Pána, způsobuje, že se zaměřujete spíše na melodii náboženské písně než na její obsah. Také tě vzdaluje od Boha během modlitby, kdy se k Němu obracíš.

**Vždy mějte na paměti, že
nebudete schopni čelit ďáblu,
pokud nepokleknete před Bohem**

Ďábel nevstoupí zavřenými okny a dveřmi. Ďábel vstupuje otevřenými dveřmi. Vyznej své hříchy, abys zničil zlo, které v tobě přebývá.

/ Svatý Šarbel Machlúf, kněz a řeholník - /1828-1898/ -
Ivanka Paúrová, *Modlitba.sk*

* * * * *

Nenech si vzít Zlým duchem odvahu, když se utíkáš k Panně Marii, protože ona má určité všechny milosti, které potřebuješ v každé chvíli svého života. Ve zkoušce víry synovsky odolávej až k vítězství. Předsevzetí: Snažme se naslouchat s větší pokorou a pozorností vnuknutím Ducha Svatého, k radikálnímu obrácení, protože Kristovo zmrtvýchvstání se uskutečňuje obrácením. Střelná modlitba: **Maria, Matko panen, oroduj za nás - služebnici utrpení.**

SVATÁ TOUHA

Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti
Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann - čtení na pokračování

Zatímco don Paliani ještě dumal nad tím, jakým způsobem by mohl dítěti pomoci, odstraňoval sám Pán první těžkosti z cesty. Marietta spěchala rovnou k hrobu svého otce a svěřovala mrtvému v srdečném rozhovoru celé své trápení a svoji touhu, zcela nevědomky začala hlasitě mluvit: *Tobě, tatínku, to smím všechno říci, že bych hrozně ráda šla k Ježíšovi, tryskalo vroucně z jejího nitra. Nechci však dělat mamince ještě větší starosti. Ale ty to smíš vědět. Jsi jistě v nebeské slávě, zcela blízko Spasitele. Tak mu, prosím tě, řekni, že bych ráda šla k němu. Chtěla bych k svatému přijímání. A jestli to opravdu není možné, chtěla bych jít do nebe, abych byla u Něho.* Tu ucítila na svých ramenou jemnou ruku, a když se otočila, poznala paní Elvíru, komornou paní hraběnky Mazzoleni. Ta se k ní naklonila a řekla: *No, no, holčičko, copak se ti stalo, že máš takový velký zármutek? Nejsi ty dcerka pachtýře Gorettiho z Le Feriere? Tak se mi zdá, že jsem tě jednou viděla u výběrčího na zámku - Jsem, ale tatínek nám už zemřel, přisvědčilo děvče a jen stěží zadržovalo slzy. Je jistě u milého Pána Boha, proto nemusíš pro něho tak naříkat, jinak bys ho vyrušovala v jeho nebeské slávě, hledala Elvíra jakous takous útěchu. Ach, to není jen to, přiznávalo dítě, já bych tak ráda šla k svatému přijímání a přece nesmím, protože se nemohu učit katechismus. Neumím číst a šaty k svatému přijímání mi maminka také nemůže koupit.* Komorná jen chvilenu zapřemýšlela a pak říká: *A co kdybychom se učily katechismus my dvě spolu? - A umíte číst? - Ovšem! A paní hraběnka nebude nic proti tomu namítat, když občas za mnou přijdeš - Paní hraběnka sice ne, ale co řekne naše maminka? - Jen ji pěkně popros a jistě tě neodmítne, povzbuzovala ji paní Elvíra.*

Když se Marietta vrátila, našla maminku ve světnici samotnou. Ač jindy od prvního kohoutího zakokrhání až do noci bez oddechu zaměstnávala své ruce, teď seděla u stolu, hlavu v dlaních, a když malá vstoupila, marně se snažila paní Assunta zakrýt, že plakala. Polekaně přistoupila Marietta k ní, něžně objala maminku kolem ramen a šeptala jí: *Pročpak jsi tak smutná, maminko? Plakalas kvůli tatínkovi? Hled', je přece u Spasitele a u Panny Marie a je tak šťastný. To už přece nemůžeme plakat - Pravda, pravda, přikyvovala vdova, ale je to hrozně těžké stát tak úplně sama - Ale ty přece nejsi sama, namítlo vyčítavé dítě, máš přece nás. Brzo budeme velcí a budeme se o tebe starat. Však uvidíš, jak se budeš mít dobře - Ach ty... usmívala se v slzách maminka. A ještě je tu dobrý Bůh. Vždyť jsi mne sama učila: když je nouze nejvyšší, pomoc Boží nejbližší.*

Já si také nechci stěžovat, navazovala žena, mám hodné děti, pracuji ráda, a pokud zůstáváme zdraví, ujde to. Avšak je mi hrozně líto, že nemohu splnit přání tvého srdce, Marietto. Jsme příliš chudí - Ach maminko, rozzářilo se děvče, to jsem ti právě chtěla vyprávět. Paní Elvíra ze zámku se chce se mnou učit katechismus, jen když k ní občas

přijdu. Víš, ona umí číst – Ale co práce?! Máš už tak dost práce a od té doby, co tatínek není mezi námi, musí se všechny ruce přičiřovat, i tvoje – Svou práci zcela jistě zastanu, maminko, slibovala Marietta, všechno udělám, co jen budeš chtít. Jen mi to vždycky řekni. A uvidíš, že si najdu ještě čas několikrát v týdnu zajít do Concy. A také je vždy nějaké obstarávání, které pak mohu přitom vyřídit – No, uvidíme, jak to půjde, přikývla paní Assunta.

V tomtéž okamžiku zarachotila kola kočáru na dvoře a když se Marietta rozběhla podívat se, co je to za příchozího, vystupoval právě don Paliani z povozu. Strašně ráda by Marietta slyšela, o čem s maminkou rozmlouval. Srdíčko jí tlouklo zběsile ze samého vzrušení, ale poslouchat za dveřmi se přece jen styděla. A ono to stejně dlouho netrvalo a maminka jí zavolala do světnice.

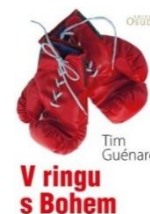
Tak a všechno je ujednáno, rozkládal živě starý pán, paní Elvíra tě bude učit katechismus a také se od nynějška zúčastňuj křesťanských cvičení, které mívám po nedělní mši svaté. Později pak začne vlastní příprava. To vás bude učit Pater Girolamo v Nettunu, protože Ferriere spadá tam. A protože si dokážeš dobře zapamatovat to, co slyšíš, nebude vadit, že neumíš číst - A co šaty? ozvala se nejspíše Marietta - No, nejsi tak trochu marnivá? úsměv přeletěl po ušlechtilé tváři kněze. Bud' klidná, já přece vím, jak to miníš, ale i o to bude postaráno. Spolehni se nato - A co Angelo? ptalo se děvče stísněně. On může jen tak těžko odběhnout od práce, a proto se bude sotva moci zúčastnit vyučování - No, pro začátek myslím by ho mohla vyučovat sestřička. Co se sama naučíš v Conce, to naučíš doma také jeho. A v neděli přece chodí na mši svatou, a může se zúčastňovat křesťanských cvičení, a později, až bude po žních, si snad bude moci udělat nějaký den volno. Co miníte vy, paní Gorettiová? - Dobry Bůh to už nějak zařídí, vzdechla si matka. To bude má největší radost, když děti dosáhnou tohoto cíle. Vděčně pak doprovázela pana faráře k vozu.

Věřím, že nám to vyprosil sám tatínek u milého Pána Boha v nebi, jákala Marietta, když byla opět sama s maminkou. Budeš mít pravdu, ráda souhlasila vdova, ale nyní se musíte dobře připravovat, ty i Angelo – Ano, maminko, odpověděl Angelo a jakési nádherné světélko mu stálo v očích...

Tanec s údery

Obrácení slavného francouzského boxera

Jednou večer, kdy je mou společnicí samota, si všimnu veliké cedule zavěšené nad jedním vchodem. Jdu blíž a čtu *Tréninky boxu*. V hlavě mi něco sepne. Vidím sám sebe před čtyřmi lety v jedné pařížské ulici. Lapli mě strážníci. Zuřivě podrážím nohy tomu, který mě cpe do dodávky. Později mě vyslýchá, trpělivě, bez agresivity, bez zášti, a zaznamenává moji výpověď do kaštanově hnědého bloku. Nabízí mi bonbóny a říká: *Vzhledem k tomu, jakou máš postavu, by ses později mohl stát strážníkem, nebo boxerem*. Strážník, to není zaměstnání, o kterém by hned tak snil kluk s mou minulostí. Přesto beru na vědomí slova tohoto

velkokorysého muže. Laskavost se nikdy nezapomíná, vryje se do skrytosti srdce. Boxer... Se zvědavostí vejdu do tělocvičny. Před velkými zrcadly buší chlapi do pytlů s pískem. Buší, vši silou buší v pachu potu a lapají po dechu. Přichází ke mně zhruba padesátiletý vazoun. Měří si mě pohledem člověka, se kterým se nelaškuje. *Co chceš, chlapče?* S přimhouřenýma očima odpovídám: *Boxovat jako oni.* Beze slova se mi upřeně dívá do tváře, zjišťuje: *Máš lékařské potvrzení?* - *Ne, co to má být, to potvrzení?* - *Běž k doktorovi, k jakémukoli doktorovi, vysvětli mu, že chceš boxovat, a řekni, ať ti dá papír.* Druhý den přijdu znovu s potvrzením. Vazoun s radarovým pohledem mě vítá s úsměvem. *Á, máš ten papír!* Nemůžu se dočkat, až se budu bít, mám chuť bušit. Dá mi švihadlo: *No tak, jako ostatní!* Zkousím točit provazem, aby přeletěl nad hlavou a pak pod nohama. Jsem nemešlo. Zamotám si packy do šňůry, málem spadnu na zem. Celá tělocvična se směje mé nešikovnosti. To je rána na mou ješitnost. Jsem jako zmatený býček v aréně, který neví, koho prvně nabrat na rohy. Překonám své zahanbení. Projdu touto zkouškou a zůstávám.

Do tělocvičny chodím skoro každý večer. Je to východisko z mé samoty a díky němu si mohu vylít svou noční nevrlost na pytlích s pískem místo nevinných obětí. Po čtrnácti dnech zahájím trénink v ringu s dobře rostlým chlapíkem, který cvičí už dva roky. Jsem hodně nabuzený. Má zlý pohled, který mi dodává chuť se bít. Vyměníme si několik úderů. Trenér na mě křičí: *Do střehu, kryj se, nebo jednu slízneš!* A prásk! vyfasuju jednu do nosu. Rudý závoj. Účinek je okamžitý. Zuřivě se vrhnu vpřed, tluču, buším všude kolem sebe a inkasuju ze všech stran, vtom prásk! vyvrstím pravačku, Christian padá na zem. Pořádně mě sprdnou, na týden pozastaví činnost. *Tys mě neposlouchal!* nadává trenér. *Tady nejsi na ulici. Takže sekej dobrotu, jinak budeš mít co dělat se mnou.* Je pravda, že jsem se bil jako v polepšovně, kde jsme se boxovali, aniž jsme si to uvědomovali, bez rukavic, jak nás napadlo, a napodobovali tak své starší kámoše na galejích. V tělocvičně jsem proto, abych se naučil ušlechtilému umění, vazoun má pravdu, a ne abych vyváděl jak divoch. Pozastavení je pro mě lekce. Přemítám o kravině, kterou jsem vyvedl. Christianovi jsem zlomil čelist. Protože boxujeme ve stejné kategorii střední váhy, požádají mě, abych ho improvizovaně nahradil na exhibici v Saint-Quentin při zahájení mistrovství Evropy. Jásám radostí, už vůbec nelituju, že jsem nebohého Christiana srazil k zemi. U poručníka trénuju pro zocelení pěstí a svalů na pytlech s hnojivem. Dusíkatá sůl mě páli na kůži. Nejlepší způsob, jak ulevit trýzni, je tlouct ještě silněji. Brečím bolestí a vztekem. Místo nehybných pytlů si představuju svého otce. Tato myšlenka je mým tajným triumfem. Povzbuzuje mě v boji, když potřebuju zvednout obrátky, abych přeřadil na vyšší rychlost a poslal protivníka k zemi. Myslím na svého otce ... A tluču silněji a ještě silněji. Na stavbě při přenášení kamenů cvičím ruce vzpíráním. Všechno se stává tréninkem. Můj život řídí vášnivě odhodlání boxovat.

Utrpení je generální zkouškou lásky

O utrpení se nedá mluvit, musíme do něho vstoupit. Až tehdy poznáme všechny poklady světa, kterými nás chce Bůh obdařit. Až tehdy litujeme každý okamžik, kdy

jsme se vědomě nebo nevědomě vzepřeli proti jakémukoliv utrpení. Různými maličkostmi nás Bůh připravuje na mnohem těžší a větší utrpení. Utrpení je generální zkouškou lásky. Tehdy zjistíme, jak Boha milujeme. Uvědomíme si, kolik ještě chybí k dokonalé lásce k Bohu i lidem. Všechny knihy psané o utrpení jsou jenom náznakem, jak to ve skutečnosti vypadá. Kdo má nějaké problémy, ať přijde do čekárny na onkologii, a všechny problémy a starosti se vytrácejí. Člověk vidí jenom bolest, a uvědomuje si, že to všechno je zahalené láskou samého Boha. Uvědomuje si význam pro každého, kdo chce přijmout tajemství se vším všudy: *se slzami, s bolestí, s nepochopením, s výsměchem*. Najednou stojí v dílně utrpení, kde se všechno prožívá naplno. Tam nikdo nepodvádí. Je zde atmosféra protkaná tichem, proniknuta láskou, a člověk zcela blízko pociťuje něco božského, něco, co neumí popsat. V srdci se usadí nesmírný pokoj. Všechny problémy vyblednou, ztratí se, a člověk zůstává sám s Boží láskou, přesně jako v divadle herec s režisérem. To však není divadlo. Je to generálka, kde režisér se snaží účinkujícímu poradit, co má ještě doladit.

/ s. Filoména z kongregace Dcer Božské Lásky

✦ **Mezi křesťany různých oborů jsme se ptali: Čím vás nejvíc oslovuje papež František?** - **5/5 David Pithart, ekolog a hydrobiolog.** Odvážný, hluboký a laskavý. Asi takto bych krátce popsal papeže Františka. Vzal si jméno světce, jehož následování je troufalost. Kdo za ním půjde do skalních rozsedlin LaVerny, aby tak jako on ležel ve vlhké jeskyni, k jejímuž vchodu ho přijde pozdravit jen bratr vlk? Jenže on se vlka nebojí. Jakousi laskavostí ho přemůže.

Také papež se nebojí vlků, ani jejich obhájců, křesťansky nezakotvených environmentalistů. Ekologii již pokřtil v encyklice Laudato si'. Odvážně spojil to, co bylo rozděleno, Lásku k vlkům, trávě, vodě a Bohu. Jeho laskavost a hloubku vnímají páry novomanželů, kterým žehná po středěční audienci. Pozoruji to jen zdálky. Ale mohu číst jeho texty a zakoušet totéž: *Lidská osoba totiž roste, čím víc vstupuje do vztahu, když vychází ze sebe samé, aby žila ve společenství s Bohem, s druhými a se všemi tvory.*

/ pinterest

| z Liturgického kalendáře |

- září -

1.- první pátek v měsíci ♦ 8.- svátek **Narození Panny Marie** ♦
13.- památka **sv. Jana Zlatoústého**, biskupa a učitele církve ♦
14.- svátek **Povýšení svatého Kříže** ♦ 15.- památka **Panny Marie Bolestné** ♦ 20.- památka **sv. Ondřeje Kim Taegona**, kněze, **Pavla Chong Hasanga a druhů**, mučedníků ♦ 21.- svátek **sv. Matouše**, apoštola a evangelisty ♦ ♦památka **sv. Pia z Pietrelciny**, kněze ♦ 27.- památka **sv. Vincenze z Paula**, kněze ♦ 28.- **Slavnost sv. Václava**, mučedníka, patrona českého národa ♦ 29.- svátek **sv. Michaela, Gabriela a Rafaela**, archandělů ♦ 30.- památka **sv. Jeronýma**, kněze a učitele církve.

✦ **Nedělní ohlášky** - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ **Úklid kostela září:** 2.9.- Straková Kateřina ♦ 9.9.- Šrubařová Ludmila ♦ 16.9.- Tomšů Petr – *Chrámečné* ♦ 23.9.- Chromčáková Ludmila ♦ 30.9.- Starustková Ludmila

▲ ▲ **Nepřehlédněte:** Chtěli bychom pozvat mladou ochotnou ženu která by chtěla obětovat svůj čas pro službu kostela. Jednalo by se o praní a výměnu kostelního prádla. Není třeba prát velmi často, jak by se dalo předpokládat, ale *podle potřeby a vlastního uvážení*. Není nic divného, že stávajícím služebníkům kostela přibývají léta, ubývají jim síly a mnohdy jsou také obtíženi zdravotními problémy, s kterými se nechlubí, a také s povinnostmi domácích prací. Rádi bychom přivítali pro zastoupení nebo i převzetí služby, novou tvář, osobu, která by se přidala do kolektivu aktivních farníků, a nejen u praní prádla. Modlete se za kněze farnosti, modlete se také za aktivní farníky, kteří svou prací přispívají k uspokojivému chodu naší farnosti. Kéž by farníci vnímali a uměli docenit služby těch, kteří je vykonávají. *Žehnej Pane všem, kteří se s láskou a obětavostí starají o vše potřebné v naší farnosti.* / fch

Pořad bohoslužeb
Neděle - 10:30hod. ✦ Středa - 17:30hod.

“ “ “

Ne/3.9.- za + **Jeníka Starustku**
St/6.- za + **rodinu Čížovu a syny**
Ne/10.- za **farníky**
St/13.- za **oběti války na Ukrajině**
Ne/17.- za **živou a + rodinu Sochorovu a duše...**
St/20.- za + **rodinu Tkadlecovu a Grančajovu**
Ne/24.- za **rodiče Kubáníkovy, živé a + děti, zetě...**
St/27.- za **nemocné osoby**

✦ **Blahořečení se přiblížila Lucia Dos Santosová** /1907-2005/, svědkyně mariánských zjevení v portugalské Fatimě z r. 1917. Papež podepsal dekret o jejích hrdinských ctnostech. Lucie se jako jediná z fatimských pasáček dožila dospělosti, byla karmelitkou a zemřela jako 97letá. Jejího bratrance Františka a sestřenicí Hyacintu Martovy papež František svatořečil v r. 2017.

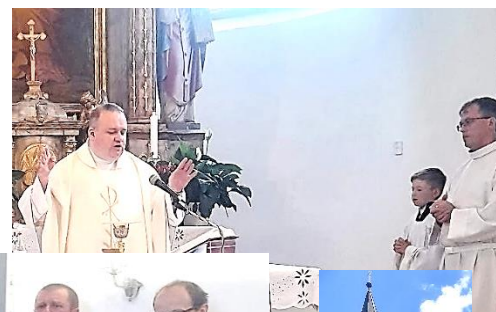
✦ **40 let starý případ zmizení Emanuely Orlandiové**, tehdy 15leté dcery vatikánského státního zástupce, není podle vatikánského zástupce Alessandra Didiho odložen: spis s posledními poznatky, který obsahuje i *stopy hodné dalšího zkoumání*, předal římské prokuratuře. Ve vyšetřování bude vedle italských orgánů pokračovat i Vatikán, uvedl Didi. Papež rodinu Orlandiových ujistil o své duchovní blízkosti. / zprávy z KT č. 26,27, 2023

✦ **Výrobky z Nového dvora:** <https://www.novydvur-obchod.cz/>

Chcete-li se podívat, co se aktuálně děje v našem klášteře, pak navštivte náš nový **instagramový profil**. Na něm si můžete prohlédnout příspěvky s fotografiemi, které **vypráví náš příběh**. [Prohlédnout nabídku džemů na e-shopu](#)

**Poutní mši svatou v Jasenné sloužil
P. Vladimír Mrázek.**

**Náš chrámový sbor, pod vedením varhanice Marie Polákové přednesl v zaplněném kostele
sv. Marie Magdalény nacvičené písně.**

**Bože, Tvůj jednorozený Syn poslal Marii Magdalénu, aby jako první zvěstovala jeho učedníkům
radostné velikonoční poselství; na její přímluvu dej, ať i my hlásáme vzkříšeného Krista a jednou
ho spatříme ve věčné slávě. Neboť on s Tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po
všechny věky věků. Amen**

Marie Magdaléna je patronkou kajčniců, studentů, zajatců, svedených, zahradníků aj.

Hostýn 19. 8. 2023 – 18. pouť naší farnosti

Vybrat termín pouti na období,
kdy se mění ve farnosti kněží, o
víkendu je Trnkobraní a ještě se

jede „barumka“ ...? Přihlásí se vůbec dost lidí?

Možná by se zdálo, že je to neřešitelné. Ovšem i přes všechny tyto „komplikace“, jsme se v sobotu 19.8. vydali na naši osmnáctou pouť na sv. Hostýn. Autobus se naplnil do posledního místa, připojilo se k nám i několik poutníků z Pozdřechova, Jasenné a dva z Vizovic. Cestu autobusem vybral řidič tak, abychom „hladce“ dojeli a vyhnuli se po trase cestám, které byly od rána kvůli Barum Rally uzavřené. Návštěvníci Trnkobraní si ho stihli

užít i po návratu z Hostýna. A náš nový otec Vladimír si udělal čas, přijel za námi na pouť autem, sloužil mši svatou v 9h a připravil pro nás křížovou cestu, kterou jsme všichni společně prošli a střídali se ve čtení.

Kromě tohoto „duchovního“ občerstvení jsme pak v poledne zašli poobědvat, a to buď venku u stánku nebo v poutních domech. Počasí nám letos opravdu přálo, bylo teplo, slunko hezky svítilo, a tak jsme se mohli osvěžit i výbornou točenou zmrzkou v nové kavárně pod bazilikou. Mnozí zakoupili „vítané“ či svaté obrázky do svých domovů, děti s radostí obkourly stánky s hračkami. Také otec Vladimír s dětmi zavzpomínal, ke kterému stánku jako malý rád od kostela běžel, který býval dřív pro děti ten nejoblíbenější.

Několik poutníků se po obědě vydalo na „výšlap“ z kopce dolů do Bystřice a ostatní se šli ještě pomodlit do kostela na požehnání. Matičku Hostýnskou jsme poprosili o pomoc a ochranu pro nás všechny, i pro „účastníky zájezdu“ loňské pouti - o. Víta a o. Dominika, kteří před měsícem nastoupili na svá nová působiště. A poděkovali jsme i za našeho nového o. Vladimíra. Při odjezdu z Hostýna se za námi přišel otec do autobusu ještě rozloučit a popřát šťastnou cestu domů, neboť měl na Hostýně další povinnosti a musel tam zůstat déle než my.

Letošní „Hostýnek“ jsme si hezky užili. Byla to krásná pouť, na kterou se vydalo z Bratřejova společně několik generací, od sedmitýdenního miminka až po 88letou babičku. Budeme se těšit, že příští rok se opět společně na pouť vypravíme ☺

/ M. Poláchová

Rozloučení

Po pěti letech ve Vizovicích mé působení na Valašsku končí. Pán Bůh vstupuje do našeho života i nečekaným způsobem, jak chce on.

Jsem rád, že jsem mohl být a žít v mých třech farnostech, spolupracovat s kněžími vizovického děkanátu a objevovat spolu s vámi Boží přítomnost a blízkost. Děkuji všem, kteří mně pomáhali. Každá změna kněze se pojí s očekáváním. Jinak budete očekávat nového duchovního pastýře vy a jiné představy, a očekávání budou mít bohoslovci v semináři, kam se přestěhuji.

Priznám se, že mě nejvíce zajímá, jaká očekávání má od nás Pán Bůh. Z osobní zkušenosti vím, že mi vždycky pomohl. Vždycky to nějak zařídil. Vždycky jsem cítil, že to s námi lidmi myslí dobře. Věřím, že podobnou zkušenost máte i vy. S naší farností se rozloučím při mši svaté 9. července.

V průběhu následujícího týdne se na faru přestěhuje nový duchovní správce P. Vladimír Mrázek, farář a děkan v Kyjově. V neděli 16. července ho přivítáme do farního společenství a v pondělí 17. července při mši svaté v 17.30 ho uvede do úřadu farář a děkan Mons. Antonín Basler. Věřím, že ho podpoříte svou hojnou účastí, modlitbou a podporou. Já jsem ji od vás zakoušel a jsem za ni velmi vděčný.

/ Vše dobré přeje a žehná P. Vít

Zapečené pokrmy zase trochu jinak. Zkuste někdy do sýra přidat nejmenno posekané vlašské ořechy, na másle orestovaný pórek nebo cibulku. Váš nákyp tak bude ještě voňavější a chutnější.

Švestková povidla s octem a skořicí. Zkuste si letos připravit sami oblíbená povidla. Vypeckujte 3 kg vyzrálých švestek, přidejte 500g cukru a 250ml octa. Dochutěte kouskem citrónové kůry a lžičkou mleté skořice. Promíchejte a nechte zakryté utěrkou do druhého dne na chladném místě. Potom ovoce umelte nebo rozmixujte. Zvolna vařte 4-5 hodin. Povidla se nepřipalují, takže je nemusíte ani často míchat.

Odpalované těsto se lépe rozetře. Pokud chcete péct řezy z odpalovaného těsta, je dobré si stěrku na roztírání těsta nejdříve namočit ve studené vodě. Odpalované těsto se pak na ni nelepí a dobře se rozetře.

Báječně lesklá bílá poleva. Když moučkový cukr rozmícháte s mlékem a ne s vodou, poleva bude sněhově bílá a krásně lesklá.

Chutnější maková náplň do buchet. Maková náplň získá zajímavou chuť, když do ní přidáte 2-3 lžičky jablečných povidel.

Rychlé originální drobné keksy. Korpusy z křehkého, ale také piškotového těsta není snadné opravdu pečlivě rozkrojit. Zkuste drobný, ale osvědčený trik. Hranou nože si naznačte řez a okolo celého korpusu obtočte pevnou, nejlépe reznou nit. Oba konce potom překřížte a utáhněte. Korpus tak bezpečně přepůlíte a můžete začít plnit a zdobit.

Žena přistihne doma manžela, jak v klidu čte noviny a popíjí kávu. Nemáš být už dávno v práci? Je devět – A hrome, já myslel že už jsem ♦

Už s tebou nemohu déle žít. Natrvalo odcházím k mamince – Doře, až se budeš vracet, kup mi dnešní noviny ♦ Číšník: mám telecí srdce, vepřová játra a hovězí jazyk. Host: Pane vrchní, vaše osobní problémy mne nezajímají ♦ Pane vrchní, kde je můj oběd? – nezlobte se, zapomněl jsem na vás. Vy jste ten pán s telecím mozečkem? ♦ Pane vrchní, pivo není k pití, polévka je studená, roštěnka není k jídlu. Zavolejte mi vedoucího – Lituji pane, Před chvílí odešel na oběd do vedlejší restaurace.